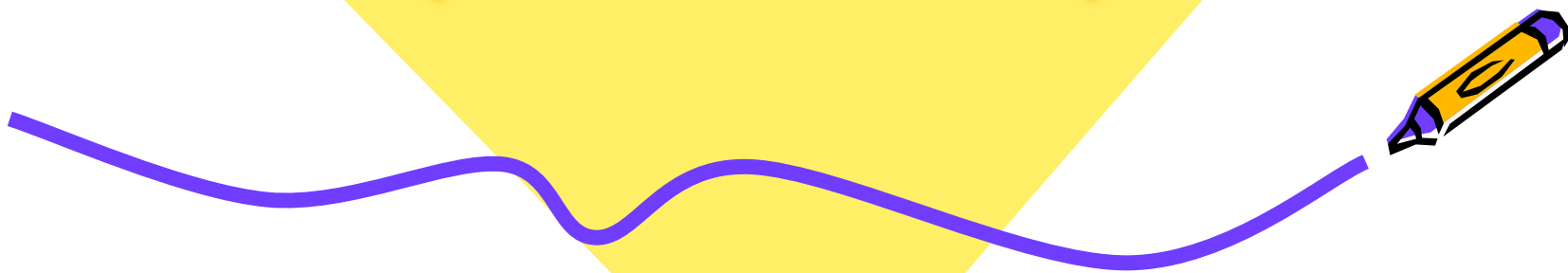

УКРАЇНСЬКА
РЕВОЛЮЦІЯ
(1917-1918 РР.)

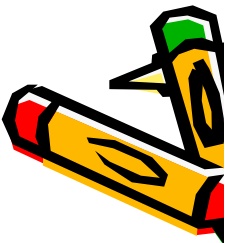

Наслідки Першої світової війни для України

Наслідки Першої світової війни для України

Негативні	Позитивні
<ul style="list-style-type: none">• Розорення західноукраїнських земель (зруйновано 40 % житлових і господарських будівель, близько 2 тис. підприємств, скорочено на третину видобуток нафти. Поголів'я худоби скоротилося на половину)• Значні людські втрати (понад 500 тис. загиблих)• Утримання за рахунок місцевих ресурсів 50 % діючої російської армії (3,5 млн осіб), та тилових гарнізонів (400 тис. осіб), що знаходилися на території України• Виникнення проблеми біженців, депортованих, переміщених осіб• Загальні витрати Росії на війну складали 41 млрд руб.• Інфляція (ціни зросли в 4—8 разів)• Падіння виробництва, кризовий стан економіки (на початок 1917 р. у Наддніпрянщині скоротився видобуток залізної руди на 46 %, марганцевої — на 29 %, виплавка чавуну — на 32 %, сталі — на 33 % порівняно з 1913 р.; зростання залежності промисловості від іноземного капіталу• Диспропорція у розвитку промисловості (швидке зростання галузей воєнного виробництва, занепад цивільного виробництва)• Скорочення посівних площ (на 1,880 млн десятин), зменшення збору зернових на 200 млн пудів, скорочення виробництва цукру (із 85 млн пудів у 1913 до 50 млн пудів у 1917 р.); загострення продовольчої проблеми в містах, поява черг• Скорочення працездатного населення на селі (у 1917 р. залишилось 38,7 % працездатного чоловічого населення)• Загострення соціальних проблем• Перебої в роботі транспорту• Посилення страйкової боротьби робітників (1914 р. — 30 тис. осіб, 1915 р. — 50 тис. осіб, 1916 р. — 200 тис. осіб) і виступів селян (протягом 1914—1916 рр. — 160)	<ul style="list-style-type: none">• Зростання національної самосвідомості населення• Створення українських збройних формувань, набуття воєнного досвіду• Підняття «українського питання» на міжнародний рівень

Причини і передумови Української революції:

- Залежне і пригноблене становище України, великодержавницька політика щодо неї панівних кіл як Росії, так і Австро-Угорщини
- Важке соціальне становище більшої частини населення
- Невирішеність аграрного питання і питання соціального захисту робітників
- Піднесення українського національно-визвольного руху
- Загострення внутрішніх проблем в Росії та Австро-Угорщині внаслідок Першої світової війни

Привід, який призвів до революції

- Лютнева революція в Росії (**23 лютого (8 березня) 1917 р.**). Повалення монархії. Зречення Миколою II престолу (2 (15) березня 1917 р.)

Мета революції:

Здобуття автономії як першого кроку до незалежності

Рушійні сили:

Українська інтелігенція,
селянство, військові, робітники

Основні події початку революції

- 4 (17) березня 1917 р. - створення Української Центральної Ради (УЦР)
- 6-8 (19-21) квітня 1917 р. - Український національний конгрес
- 10 (23) червня) 1917 р. - УЦР прийняла I Універсал
- 15 (28) червня 1917 р. - утворено виконавчий орган влади - Генеральний секретаріат
- 3 (16) липня 1917 р. - УЦР прийняла II Універсал
- 4 (17) липня 1917 р. - виступ самостійників на чолі з М. Міхновським

Поняття і терміни:

- **Українська революція** – складова загальноросійської революції, що почалася у лютому 1917 р., спрямована на повалення імперського панування і здобуття національного визволення. Носила демократичний, національно-визвольний характер
- **Автономія** – самоврядування певної частини держави, що здійснюється в межах, передбачених загальнодержавними законами.
- **Федерація** – форма державного устрою, за якої вищі територіальні одиниці держави мають певну юридично визначену політичну самостійність, чим відрізняються від звичайних адміністративно-територіальних одиниць унітарної держави.

Поняття і терміни:

- **Самостійники** - прихильники негайного в умовах революційних подій 1917 р. проголошення незалежності України
- **Універсал** - форма звернення до народу; декларативний документ вищих органів влади
- **Українізація армії** - процес формування у складі російської армії влітку-восени 1917 р. українізованих частин

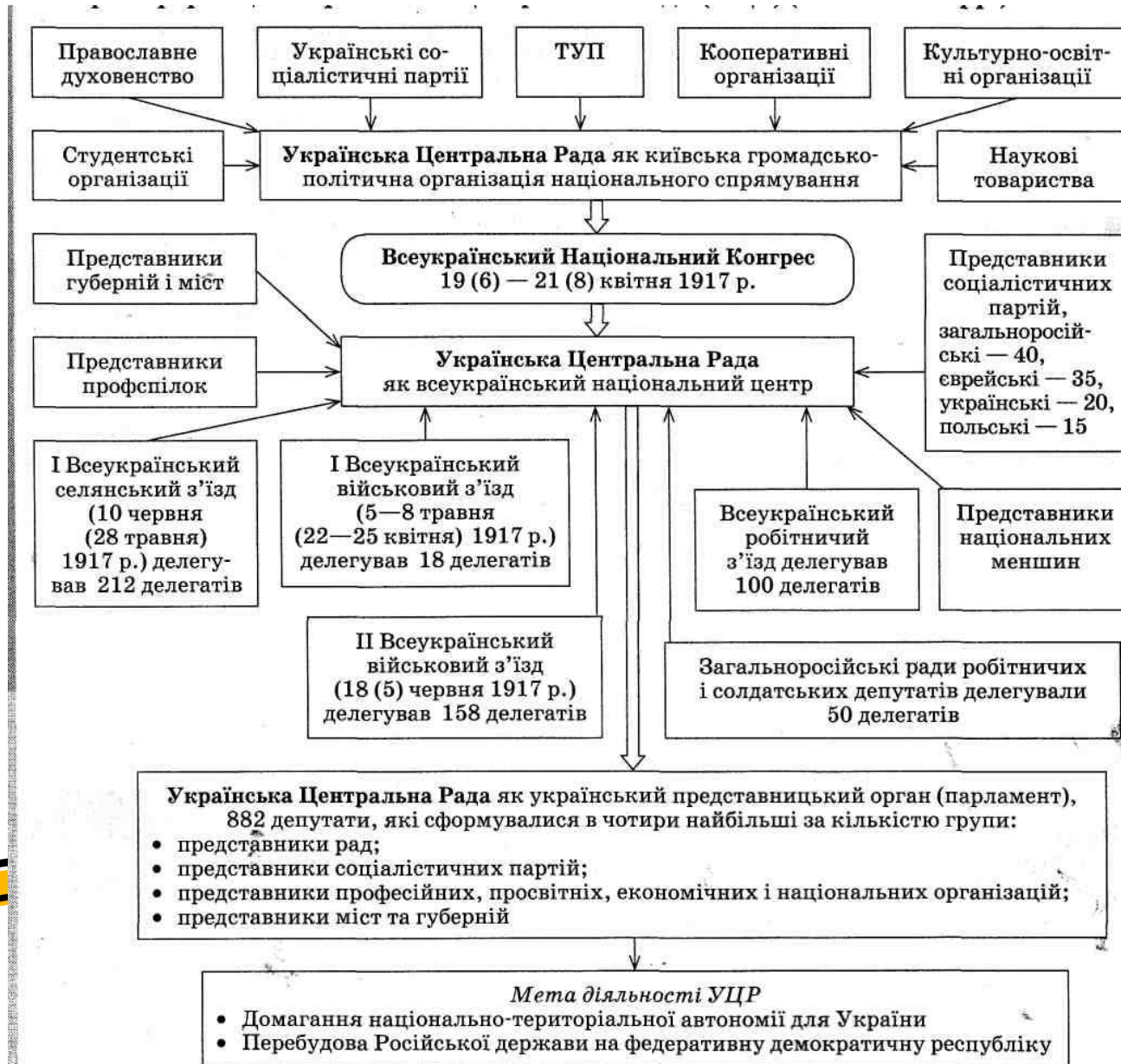
Українські політичні партії

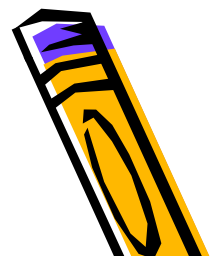
Назва	Лідери	Місце в політичному спектрі	Основні програмні положення
Українська партія соціалістів-федералістів (УПСФ)	Д. Дорошенко, С. Єфремов, А. Ніковський, І. Феценко-Чопівський, О. Лотоцький, С. Шелухін	Центристська, ліберально-демократична	Проголошення широкої автономії України. Розбудова національно-культурного життя. Широкі демократичні права
Українська соціал-демократична робітнича партія (УСДРП)	С. Петлюра, В. Винниченко, І. Мазепа, М. Порш	Ліва, соціал-демократична	Проголошення широкої автономії України як кроку до незалежності. Широке соціальне законодавство
Українська партія соціалістів-революціонерів (УПСР)	М. Грушевський, В. Голубович, М. Ковалевський, О. Севрюк, П. Христюк	Ліва, народницька	Проголошення широкої автономії України як кроку до незалежності. Передача землі селянам
Українська партія соціалістів-самостійників (УПСС)	І. Луценко, І. Липа, О. Макаренко	Права, націоналістична	Негайне проголошення незалежності України. Першочергова увага до розбудови української армії
Українська демократично-хліборобська партія (УДХП)	С. Шемет, В. Шемет, В. Липинський	Права	Проголошення незалежності України. Становлення сильної влади. Приватна власність на землю

Трансформація УЦР (1917-1918 рр.)

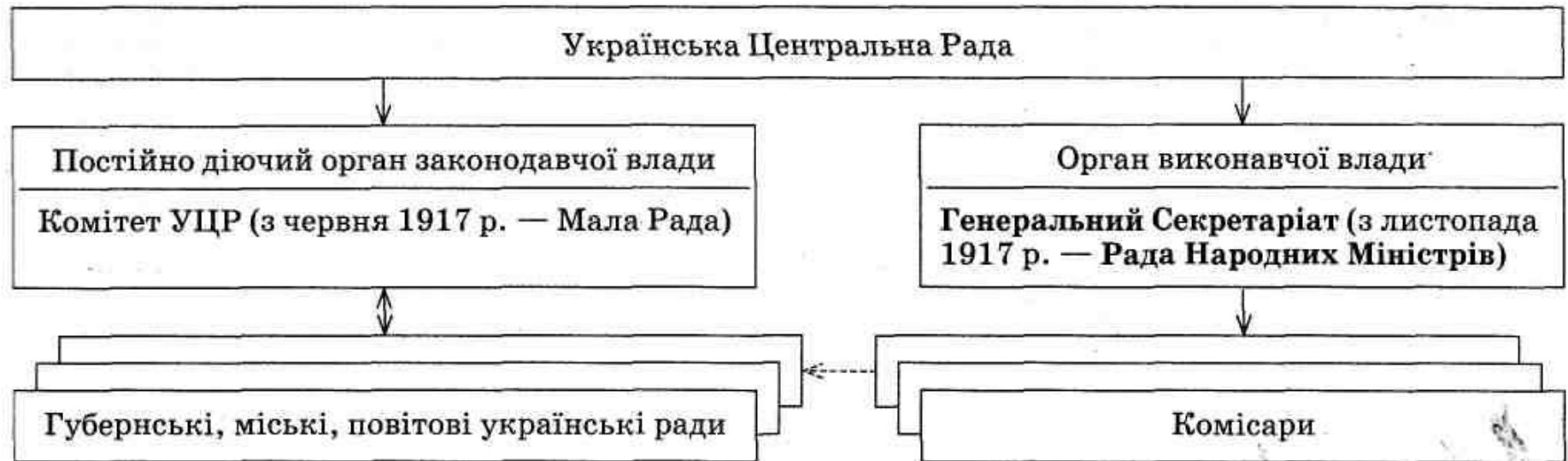
Структура органів влади УЦР

■ Структура органів влади Української Центральної Ради (УЦР)

20 (7) березня 1917 р. було обрано керівний склад УЦР: голова — М. Грушевський, заступни-

ки — В. Винниченко і С. Єфремов. Ця дата вважається датою заснування Української Центральної Ради.

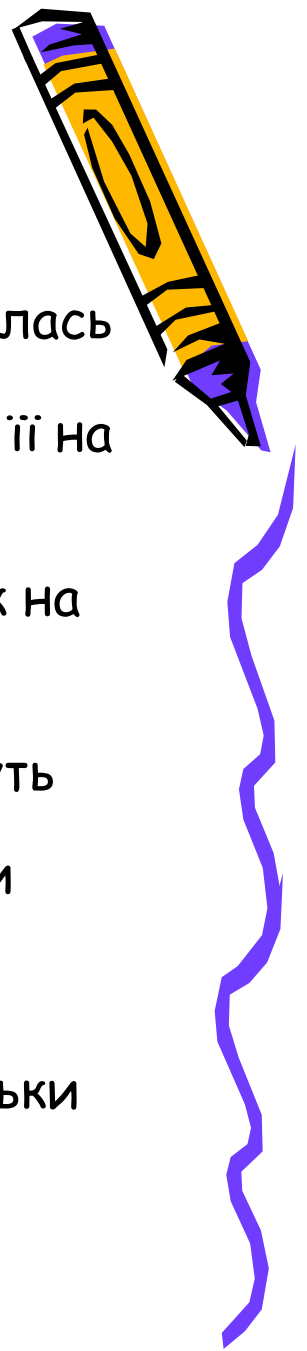
Українізація частин російської армії

- **Лютий** 1917 р. - заснування Українського військового клубу ім. П. Полуботка
- **Березень** 1917 - квітень 1918 р. - створено "Вільне козацтво" (добровільні військові формування переважно із заможних верств селянства. Загальна кількість понад 60 тис. чол.)
- **Травень** 1917 р. - створення полку ім. Б. Хмельницького
- **Травень** 1917 р. - I Всеукраїнський військовий з'їзд. Створення українського генерального військового комітету на чолі з С. Петлюрою
- **Червень** 1917 р. - II Всеукраїнський військовий з'їзд. . Було обрано раду військових депутатів, які увійшли до складу УЦР
- **Червень** 1917 р. - створення полку ім. П. Полуботка
- **Жовтень** 1917 р. - формування I Українського корпусу під командуванням П. Скоропадського, кількістю 60 тис. чоловік
- **Листопад** 1917 р. - за наказом Генерального Секретаріату всі українські військові частини перебазовані на територію України

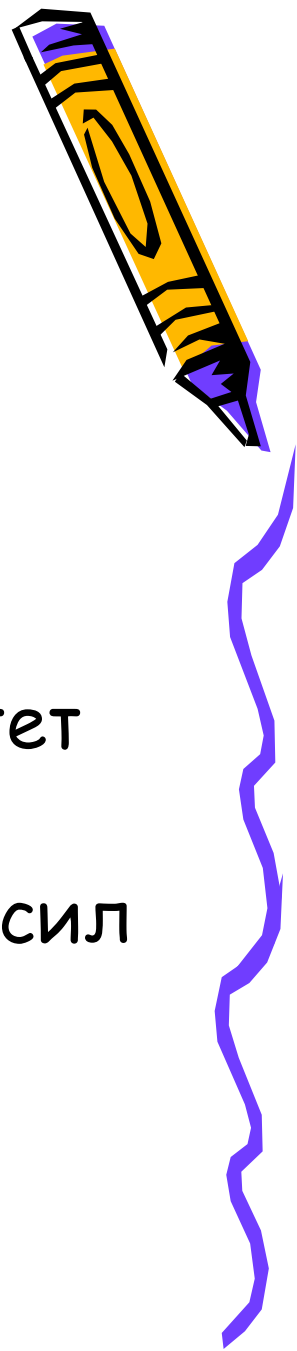
I Універсал УЦР

- "Однині самі будемо творити наше життя". Розбудова України "не одділяючись від усієї Росії".
- Найвищим державним органом України проголошувалась УЦР
- Заклик до переобрання місцевої адміністрації, заміна її на представників, прихильних до української справи
- Запросити до спільної праці національні меншини, визначивши їхні права, визнавала їх вільний розвиток на території України.
- Скликання Всеукраїнських Установчих Зборів
- Тільки Всеукраїнські Установчі Збори (сейм), що будуть обрані загальним, рівним, прямим і таємним голосуванням, мають право приймати закони України
- Визнано необхідність розроблення закону про землю після конфіскації поміщицьких, казенних, царських, монастирських земель, згідно з яким право розпоряджатись українськими землями належало тільки народові України

Історичне значення І Універсалу

- Засвідчив прагнення українців до створення власної держави
- Сприяв подальшому піднесенню Української революції. Підняв авторитет УЦР
- Визначив позицію різних політичних сил щодо української держави

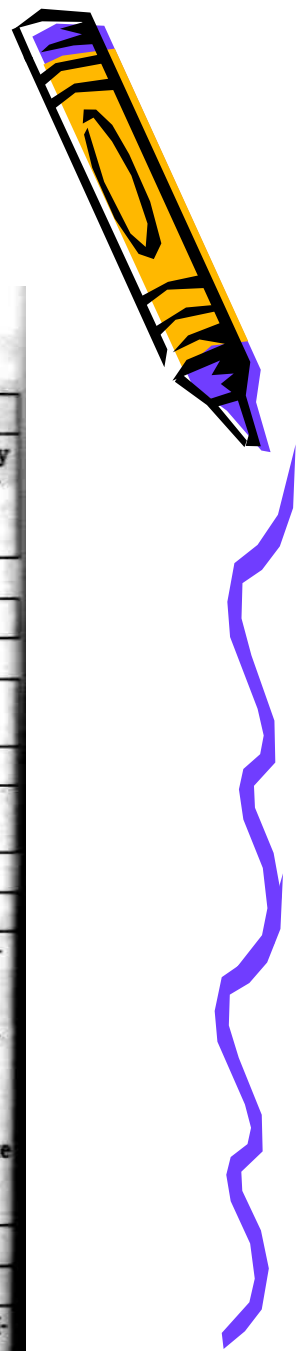

II Універсал УЦР

■ II Універсал УЦР

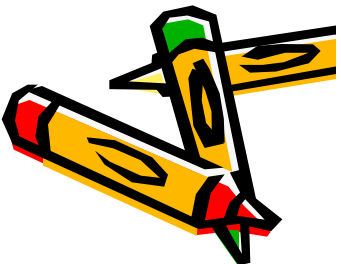

Виступ самостійників (4(17) - 9 (22) липня 1917 р.)

■ Виступ самостійників 17 (4) — 22 (9) липня 1917 р.

<i>Причини</i>	
Прагнення націоналістично налаштованих учасників революції негайно проголосити незалежність України	Значний вплив націоналістично налаштованих діячів на українців частини російської армії
Поступки УЦР Тимчасовому уряду Росії у питанні проголошення автономії України	
↓ ↓ ↓	
<i>Привід. Оприлюднення II Універсалу</i>	
↓	
<i>Керівники.</i> Майстренко, Осадчий, Кващенко, в порозумінні з членами клубу ім. П. Полуботка (М. Міхновський, В. Павленко, та депутата УЦР І. Гореміки-Крупчинського)	
<i>Сили, що брали участь у виступі</i> — полк ім. П. Полуботка кількістю близько 5 тис. осіб	
<i>Плани заколотників:</i> збройним шляхом захопити владу в Києві та примусити УЦР проголосити незалежність України	
↓	
<i>Хід подій</i>	
На ранок 18 (5) липня полуботківці роззброїли деякі частини київського гарнізону і зайняли важливі державні установи в місті: штаб міліції, військову комендатуру, арсенал, банк, скарбницю, інтендантські склади тощо. УЦР і українські політичні партії відразу відмежувалися від дій полуботківців, рішуче їх засудили. Центральна Рада разом із військами Київського військового округу вжили заходів для приборкання виступу. Приборкання бунтівників пройшло досить мирно, не отримавши підтримки з боку УЦР, визнаючи її, більшість полуботківців здалися у полон. Частина відступила до с. Грушки під Києвом, але після нетривалого бою була роззброєна. Утім УЦР домоглася, щоб солдати бунтівного полку були відправлені на фронт як єдине ціле з'єднання	
↓	
<i>Наслідки</i>	
Поразка сил, що виступали за проголошення незалежності України	УЦР залишилася відданою ідеї автономії України і згоди з Тимчасовим урядом

■ Основні положення Статуту Генерального Секретаріату